

Otrdiena, 2016. gada 19. janvāris

P8_TA(2016)0006

ES finanšu pakalpojumu regulējuma izvērtēšana un jauni uzdevumi

Eiropas Parlamenta 2016. gada 19. janvāra rezolūcija par ES finanšu pakalpojumu regulējuma izvērtēšanu un jauniem uzdevumiem — efektīvāka un lietderīgāka ES finanšu nozares regulējuma un kapitāla tirgu savienības satvara ietekme un virzība uz šī satvara izveidi (2015/2106(INI))

(2018/C 011/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu “Kapitāla tirgu savienības veidošana” (COM(2015)0063) un Parlamenta 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par to ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Jacques de Larosière vadītās augsta līmeņa grupas ES finanšu uzraudzības jautājumos 2009. gada 25. februāra ziņojumu,
- ņemot vērā Bāzeles Banku uzraudzības komitejas 2015. gada jūlija ziņojumu par banku uzraudzības ietekmi un atbildību,
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu “Sākotnējās pārdomas par šķēršļiem dziļu un integrētu ES kapitāla tirgu attīstībai” (SWD(2015)0013),
- ņemot vērā Padomes secinājumus par kapitāla tirgu savienību, ko Ekonomikas un finanšu padome pieņēma 2015. gada 19. jūnijā,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 26. novembra paziņojumu “Investīciju plāns Eiropai” (COM(2014)0903),
- ņemot vērā ECON komitejas ziņojumu ⁽²⁾ “ES finanšu pakalpojumu tiesību aktu saskaņotības uzlabošana”, ko komiteja pieņēma 2014. gada 30. janvārī,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 15. maija paziņojumu “Finanšu regulējuma programmas pārskats” (COM(2014)0279),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu “Finanšu regulējuma darba kārtības ekonomiska pārskatīšana” (SWD(2014)0158),
- ņemot vērā 2014. gada 11. marta rezolūciju par Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS) pārskatīšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu par Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) uzdevumu un organizāciju (COM(2014)0508),
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu par Eiropas Uzraudzības iestāžu (EUI) un Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS) darbību (COM(2014)0509),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0268.

⁽²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201402/20140210ATT79138/20140210ATT79138EN.pdf>.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0202.

Otrdiena, 2016. gada 19. janvāris

- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 26. februāra rezolūciju par Eiropas ekonomikas ilgtermiņa finansējumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 27. marta paziņojumu “Eiropas ekonomikas ilgtermiņa finansēšana” (COM(2014)0168),
 - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 19. maija paziņojumu “Labāks regulējums labāku rezultātu sasniegšanai — ES programma” (COM(2015)0215),
 - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 19. maijs paziņojumu “Priekšlikums iestāžu nolīgumam par labāku regulējumu” (COM(2015)0216),
 - ņemot vērā Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas 2015. gada marta ziņojumu par valsts riska darījumu regulējumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Apvienotās Karalistes Banku standartu parlamentārās komisijas galīgo ziņojumu “*Changing banking for good*”,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A8-0360/2015),
- A. tā kā 2007.–2008. gada finanšu krīzi un tās plašo negatīvo ietekmi cita starpā izraisīja tas, ka aizvien sarežģītākiem tirgiem un produktiem netika piemērots atbilstošs un kvalitatīvs finanšu pakalpojumu regulējums; tā kā pēdējos gados ir uzsākta vērienīga ES finanšu nozares reformu programma, lai stiprinātu finanšu regulējumu un uzraudzību, atjaunotu finanšu stabilitāti, finanšu sistēmu padarītu noturīgāku pret satricinājumiem, ierobežotu riskus nodokļu maksātājiem un labāk kalpotu investoru vajadzībām un reālās ekonomikas finansēšanas vajadzībām; tā kā, lai gan izaugsmes perspektīva Eiropā ir uzlabojusies, tomēr pilnīga atgūšanās vēl nav sasniegta;
- B. tā kā būtiskas izmaiņas ir notikušas un joprojām turpinās visās finanšu nozarēs, tostarp attiecībā uz banku darbību, apdrošināšanu, vērtspapīru tirgiem, investīciju fondiem un finanšu tirgus infrastruktūru;
- C. tā kā finanšu nozares regulējuma reformas transponēšana un īstenošana joprojām turpinās un vēl nav pabeigta un vairākas būtiskas reformas ir vēl jāveic, un jo īpaši daudzi deleģētie un īstenošanas tiesību akti vēl nav pabeigti; tā kā situācijai banku un apdrošināšanas nozarē, kā arī finanšu tirgos raksturīgas pastāvīgas izmaiņas un inovācija, tādēļ šo nozaru regulējums ir pastāvīgi jāizvērtē, lai nodrošinātu proporcionalitāti un efektivitāti un attiecīgi pastāvīgi pielāgotu šo regulējumu;
- D. tā kā kapitāla tirgus Savienībā joprojām ir sadrumstalots; tā kā kapitāla tirgu savienība (KTS) potenciāli var nodrošināt vērtīgu sistēmu vienlīdzīgas piekļuves garantēšanai finansējumam MVU visā ES un inovatīvu tirgus finansējuma avotu piesaistes veicināšanai; tā kā konkrēts aizdevumu deficīts MVU un mikrouzņēmumiem izriet arī no ekonomiskās nestabilitātes un mērķtiecīgu risinājumu trūkuma reālās ekonomikas vajadzībām; tā kā nereti kā piemērs tiek minēta ASV kapitāla tirgus sistēma, taču tā būtiski atšķiras no ES īstenotās banku darbības un to nevajadzētu ne pārņemt, ne izmantot kā gatavu paraugu; tā kā KTS var stiprināt kapitāla tirgus Eiropas Savienībā, papildinot banku finansējuma nozari; tā kā pēc finanšu krīzes ASV banku aizdevumu izsniegšana uzņēmumiem ir attīstījies spēcīgāk nekā kapitāla tirgu finansējums,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0161

⁽²⁾ <http://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/other/esrbreportregulatorytreatmentsoverei29664e3495a886d806863aac942fcdae>.

Otrdiena, 2016. gada 19. janvāris

Pašreizējās sistēmas izvērtējums un problēmas

1. norāda, ka Komisijas paziņojumā "Finanšu regulējuma programmas pārskats" ir sniegts pirmais pārskats par finanšu nozares reformām, bet nav dots pilnīgs novērtējums un kvantitatīva analīze par kopējo ietekmi un mijiedarbību starp atsevišķiem pasākumiem;
2. atzinīgi vērtē Komisijas investīciju jomas tiesību aktu paketi, tostarp par KTS; uzsver, ka nepieciešams papildinošs nebanku finansējums uzņēmumiem, turklāt vienam no KTS izveides pamatprincipiem jābūt lielākas uzmanības pievēršanai kapitāla tirgu galalietotājiem, t. i., uzņēmumiem un investoriem; uzsver, ka efektīva un iedarbīga finanšu pakalpojumu sistēma, kas nodrošina finanšu stabilitāti, ir priekšnoteikums, lai palielinātu (ilgtermiņa) investīcijas un veicinātu izaugsmi konkurētspējīgā Eiropas ekonomikā; uzsver saikni starp ekonomikas un finanšu stabilitāti; turklāt uzsver, ka uzticama ekonomikas politika, efektīvas strukturālās reformas un pienācīga budžeta politika veido pamatu reālās ekonomikas stabilitātei un izaugsmes potenciālam dalībvalstīs un ES; atzīst, ka kapitāla tirgiem var būt nozīmīga loma nepieciešamā finansējuma piesaistē dalībvalstu ekonomikā;
3. atzīst, ka pašreizējā finanšu un parāda krīze ir radījusi vēl nepieredzētas nelabvēlīgas sekas, kas jo īpaši skar reālo ekonomiku un nodokļu maksātāju naudu; šajā kontekstā atzinīgi vērtē Eiropas iestāžu pēdējo piecu gadu laikā pieņemto finanšu regulējumu, kas ir nostiprinājis Eiropas finanšu arhitektūru pret turpmākām krīzēm; atzinīgi vērtē Komisijas KTS rīcības plānu; atzinīgi vērtē to, ka efektīvu patērētāju un investoru aizsardzības līmeni Komisija ir noteikusi par vienu no KTS pamatprincipiem;
4. atzīst finanšu regulējuma sasniegumus, reaģējot uz finanšu krīzes ietekmi; norāda uz bažām par pieaugošo sarežģītību, kas izpaužas kā lielāks apjoms, detalizācija un slāņu skaits regulējumam un uzraudzībai, paredzot prasības starptautiskā, Eiropas un valsts līmenī; norāda, ka sarežģītāks regulējums atspoguļo arī sarežģītus finanšu tirgus, tostarp finanšu instrumentus, tirgus infrastruktūru un iestādes; uzsver, ka sarežģītāka regulējuma un stingrāku priekšnosacījumu ieviešana var nelabvēlīgi ietekmēt investīcijas; uzskata, ka regulējuma sarežģītība ir jārisina arī attiecībā uz jautājumu par tā piemērošanu finanšu produktu nefinansiāliem galalietotājiem; uzsver, ka nepieciešama starptautiska regulatīvā sadarbība globālā sistēmā ar uzlabotu sadarbību un lielāku pārskatatbildību;
5. norāda, ka stabilai un noturīgai KTS ir jāņem vērā savstarpējā atkarība ar citiem finanšu sektoriem, jāizpēta tirgū pieejamie papildu finansējuma avoti reālajai ekonomikai un galvenokārt jābalstās uz jau esošām struktūrām; uzsver, ka ir nepieciešama holistiska pieeja attiecībā uz ES finanšu pakalpojumu regulējumu, kurā KTS kalpo kā papildelements banku finansējumam; prasa KTS papildus orientācijai uz uzņēmumu finansēšanu atspoguļot patērētāju un investoru viedokli; tādēļ Komisijai būtu cieši jāsadarbjas ar ESRK, EUI un kompetentajām valsts iestādēm, lai novērstu neatbilstības attiecībā uz pieeju, kas varētu apdraudēt KTS mērķu izpildi; aicina Komisiju izmantot labi funkcionējošu paraugpraksi, lai izveidotu kapitāla tirgu visai Savienībai;
6. norāda, ka tiesību akti ne vienmēr ir vispiemērotākais politikas risinājums un ka būtu pienācīgi jāņem vērā nelegislatīvas un uz tirgu orientētas pieejas;
7. aicina Komisiju īstenot integrētu pieeju attiecībā uz KTS un pievērst uzmanību citām politikas programmām, piemēram, vienotā digitālā tirgus izveidei un notiekošajām reformām uzņēmējdarbības tiesību un korporatīvās pārvaldības jomā; turklāt uzskata, ka Komisijai būtu jāņem vērā jaunākie tehnoloģiju sasniegumi; šajā sakarā pauž bažas par kibernetikas drošības apdraudējumiem un lūdz Komisiju nodrošināt, lai tā būtu integrēta dimensija ES stratēģijā;
8. uzskata, ka iedarbīgam un efektīvam ES finanšu pakalpojumu regulējumam vajadzētu būt saskaņotam, konsekventam (arī starpnozaru līmenī), samērīgam un bez pārmērīgas sarežģītības, lai novērstu juridisko nenoteiktību, regulējuma arbitrāžu un augstas darījumu izmaksas; turklāt uzskata, ka tam jānodrošina, lai starpnieki varētu pildīt savu lomu novirzīt finansējumu reālajai ekonomikai, tādējādi atvieglojot tās finansēšanu, kalpot uzkrājējiem un investoriem un efektīvi novērst riskus finanšu stabilitātei un nodokļu maksātājiem, novērst finanšu krīzes atkārtēšanos un pasargāt no sistēmiskiem riskiem; uzskata, ka tam vajadzētu veicināt vienoto tirgu un koncentrēties uz konkrētiem mērķiem, ko labāk var sasniegt Eiropas līmenī, vienlaicīgi atvēlot telpu inovatīviem finansēšanas instrumentiem, kas vērsti uz vietējo vajadzību apmierināšanu;

Otrdiena, 2016. gada 19. janvāris

9. pauž bažas par pastāvīgām problēmām saistībā ar IBAN kodiem, kas joprojām netiek atzīti par derīgiem tiešā debeta izmaksām no banku kontiem, kas reģistrēti citās dalībvalstīs nekā saņēmējs;

10. uzsver nepieciešamību izvērtēt finanšu pakalpojumu sistēmu, izmantojot gan kvantitatīvu, gan kvalitatīvu pieeju; norāda, ka līdzīgi pasākumi tiek veikti citās jurisdikcijās, tostarp ASV; uzsver, ka šajā izvērtēšanā būtu jāpalīdz veidot labāk funkcionējoši finanšu tirgi, kas darbojas reālās ekonomikas finansēšanas vajadzību apmierināšanai, tostarp risinot nepilnības, neatbilstības, trūkumus, nekonsekventi un neatbilstības, neapdraudot līdzšinējos likumdošanas sasniegumus, paturot prātā prasības, kas minētas pārskatīšanas klauzulās katrā konkrētajā tiesību aktā, un bez gaidāmajiem rezultātiem tā nebūtu jāuzskata par pasākumu, kas ved pie deregulācijas;

11. uzskata, ka finanšu pakalpojumu vienotais tirgus apkalpo uzņēmumus, bet galu galā no tā labumu gūst klienti un investori; uzstāj, ka daudzi šķēršļi un traucēkļi pārrobežu piekļuvei, tirdzniecībai un investīcijām joprojām pastāv un ir jāanalizē un jārisina, vienlaicīgi saglabājot augstāko investoru aizsardzības līmeni; atgādina, ka, samazinot šķēršļus kapitāla plūsmām, labākas izredzes panākt ilgtermiņa izaugsmi droši var prognozēt vienīgi tad, ja tiek noteikti pareizi vispārējie stimuli uzņēmumiem; turklāt uzskata, ka svarīga ir labi attīstīta vietējā ekosistēma, kas ļauj mazākiem uzņēmumiem piesaistīt kapitālu izaugsmei;

12. uzskata, ka patērētāju aizsardzība ne vienmēr prasa lielu informācijas apjomu un ka uzmanība drīzāk būtu jāvelta informācijas kvalitātei un saprotamībai, ļaujot pienācīgi pieņemt lēmumus — informācijai jābūt atbilstīgai, precīzai, salīdzināmai, ērti lietojamai, ticamai un savlaicīgai; pauž bažas par to, ka klientu informēšanas daudzveidība un sarežģītība galu galā varētu nebūt atbilstoša reālu klientu vajadzībām; pieprasa nodrošināt līdzsvaru starp informētu lēmumu pieņemšanai un ar to saistītā riska apzināšanai nepieciešamās informācijas sniegšanu patērētājiem un uzņēmumiem, jo īpaši MVU, nevajadzīgu noslogošanu; mudina turpināt informācijas digitalizāciju; uzsver, ka finanšu konsultantiem un darbiniekiem, kas sniedz patērētājiem konsultācijas par finanšu iestādēm, būtu jāsaņem apmācība un nepieciešamais laiks klientu pienācīgai apkalpošanai; norāda, cik svarīgas ir efektīvas uzraudzības pilnvaras nepieciešamības gadījumā iejaukties produktu tirdzniecībā; norāda uz nepieciešamību izstrādāt Eiropas iniciatīvu, lai izveidotu plašāku un labāku finanšu izglītību vēlākais līdz 2016. gada beigām, ņemot vērā katras dalībvalsts īpašās vajadzības, kā arī lai nodrošinātu pilnīgu izpratni par kapitāla tirgus investīciju priekšrocībām un trūkumiem; uzsver arī, ka finanšu izglītībai jābūt vērstai uz MVU, mācot tos izmantot kapitāla tirgus; uzskata, ka labāka pārredzamība sniedz priekšrocības, lai ļautu uzņēmumiem, investoriem un patērētājiem saprast salīdzinošās izmaksas un ieguvumus, kas saistīti ar dažādiem pakalpojumiem, ko sniedz tirgus dalībnieki, bet arī norāda, ka lielākai pārredzamībai ir jāsniedz pievienotā vērtība patērētājiem vai kompetentajām uzraudzības iestādēm un tā ir jāvērs uz praktisku informāciju un datiem;

13. uzsver ieguvumus, ko sniedz aktīvu diversifikācija gan aktīvu kategoriju, gan aktīvu izcelsmes ziņā, ļaujot labāk veikt risku diversifikāciju un apmierināt investoru vajadzības; uzsver, ka prudenciālā regulējuma mērķis nav privileģēt konkrētas aktīvu kategorijas; prasa uz risku balstītu pieeju regulējumam, vienādiem riskiem piemērojot vienādus noteikumus un papildinot to ar citiem standartizētiem pasākumiem; uzskata, ka iedalījums detalizētākās aktīvu kategorijās ir atbilstošs, jo īpaši, izveidojot kategorijas, piemēram, infrastruktūras kategoriju; atzīst, ka infrastruktūras projekti paši par sevi nav mazāk riskanti, un prasa pieņemt atbilstīgu prudenciālo regulējumu; atbalsta turpmākus pētījumus par infrastruktūras riskiem un ieguvumiem, tostarp atklājot izmantoto metodiku, lai varētu veikt pierādījumus balstītu secinājumu izstrādi;

14. uzsver nepieciešamību nodrošināt konsekvenci uz risku balstītā pieejā un tādēļ arī ierobežot regulējuma arbitrāžas iespējas; uzsver, ka nepieciešams pārtraukt saikni starp valstīm un bankām valsts līmenī, izmantojot Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīvas (BAND), Vienotā noregulējuma mehānisma (VNM) un Vienotā noregulējuma fonda (VNF) noteikumu pilnīgu un konsekventu īstenošanu; pieņem zināšanai Bāzeles Banku uzraudzības komitejas (BBUK) un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) informāciju par valsts parāda radīto risku bankām, kas ietver rūpīgi apsvērtus turpmākos pasākumus; uzsver, ka politikā būtu skaidri jāņem vērā mijiedarbība gan starp individuālo, gan endogēno risku, jo īpaši, ja finanšu iestādes izmanto viena regulatora apstiprinātus standarta riska modeļus;

Otrdiena, 2016. gada 19. janvāris

15. norāda, ka neplānotas sekas var būt vairākām kapitāla, likviditātes un sviras prasībām attiecībā uz termiņu pārveidošanu, ilgtermiņa finansējuma nodrošināšanu un tirgus un likviditātes nodrošināšanu, vienlaikus atgādinot, ka prasības tika noteiktas, reaģējot uz finanšu krīzi; pauž bažas, ka nesamērīgās prasības varētu apdraudēt mazo un vidējo banku uzņēmējdarbības modeli, un tādējādi radīt neparedzamu ietekmi uz finanšu nozares struktūru; aicina Komisiju sadarbībā ar uzraudzības iestādēm prioritārā kārtā analizēt šo ietekmi uz banku darbību un apdrošināšanu un iespējamās sekas;

16. pauž bažas par tirgu tiesību aktu un kapitāla prasību mijiedarbību, ņemot vērā, ka Finanšu instrumentu tirgu direktīvas (MiFID) pārskatīšanas procesā kā regulētās iestādes ir ieviesti jauni iestāžu veidi, taču Kapitāla prasību regula nav atbilstoši pielāgota, lai atspoguļotu lielāku uzņēmumu dažādību;

17. pauž bažas, ka Eiropas Tirgus infrastruktūras regulā (ETIR) paredzētie spēkā esošie atbrīvojumi nefinanšu uzņēmumiem Kapitāla prasību direktīvā un regulā ir daļēji atcelti saistībā ar kredīta vērtības korekcijas (CVA) maksas piemērošanu; aicina Komisiju labāk veikt savu uzdevumu, ievērojot konsekvenci savā politiskajā pieejā un mērķos dažādos tiesību aktu priekšlikumos;

18. uzskata, ka ir jāpaplašina nefinanšu iestādēm paredzētā regulējuma īpašie noteikumi, un tiem jābūt samērīgākiem, lai ierobežotu administratīvo slogu un nesamazinātu kapitālu, kas pieejams ekonomikai turpmāko investīciju veikšanai; aicina Komisiju ETIR pārskatīšanas procesā novērst grūtības, kas saistītas ar sarežģīto režīmu piemērošanu, vienkāršojot procedūras, taču arī turpmāk atzīt, ka atbrīvojumi tiek piešķirti ar nolūku nodrošināt, lai nefinanšu uzņēmumi netiktu noslogoti ar finanšu tirgu dalībniekiem paredzēto tiesību aktu prasību ievērošanu;

19. aicina Komisiju ETIR pārskatīšanas procesā analizēt, kā centrālo darījumu partneru (CCP) pieņemtā parādsaistību nodrošinājuma kvalitātes pazemināšanās var ietekmēt CCP noturību, un apsvērt, vai atsevišķi tirgus dalībnieki, piemēram, pensiju fondi, būtu pavisam jāatbrīvo no centralizētā klīringa prasības, ja to dalība samazina kopējās finanšu sistēmas stabilitāti tādēļ, ka tiek pieņemts cits bezskaidras naudas parādsaistību nodrošinājums;

20. pauž bažas par to, ka trūkst pieejamu un pievilcīgu riskam atbilstošu (ilgtermiņa) investīciju un rentablu un piemērotu uzkrājumu produktu patērētājiem; uzsver, ka ir nepieciešams dažādot investoru un patērētāju izvēli, jo investoru uzticēšanās ir būtiska, lai piesaistītu vairāk investīciju; uzsver, ka ir jāveicina tāda vide, kas veicina finanšu produktu inovāciju, radot lielāku dažādību un labumu reālajai ekonomikai un sniedzot pastiprinātus stimulus investīcijām, un kas var arī veicināt atbilstīgas, drošas un noturīgas pensijas, piemēram, izveidojot Paneiropas pensiju produktu (PEPP) ar vienkāršu un pārredzamu uzbūvi; aicina Eiropas uzraudzības iestādes analizēt un ziņot saskaņā ar savām pilnvarām par patēriņa tendencēm, jo īpaši attiecībā uz mazumtirdzniecības produktiem;

21. atzinīgi vērtē uzņēmējdarbības modeļu dažādību; prasa atspoguļot šo dažādību regulēšanā un uzraudzībā, pilnībā ņemot vērā attiecīgo uzņēmumu veidu, lielumu, riskantumu un sarežģītību, ja tiek ievērota atbilstība godīgas konkurences un efektīvas uzraudzības principam; atgādina, ka finansēšanas līdzekļu dažādība ir priekšrocība;

22. uzskata, ka veiksmīgi izveidotai KTS vajadzētu veicināt dažāda lieluma un attīstības posmu ES uzņēmumu piekļuvi ES kapitāla tirgiem lietotājdraudzīgā, efektīvā un rentablā veidā; uzskata, ka regulējumam nevajadzētu sarežģīt biržas sarakstu veidošanu un nevajadzētu liegt neiekļautiem uzņēmumiem tikt iekļautiem sarakstos; uzsver, ka nepieciešams racionalizēt primārā tirgus regulējumu, lai palīdzētu palielināt finansējumu, vienlaikus nodrošinot pienācīgu aizsardzības līmeni investoriem; uzsver inovatīva, tirgū balstīta finansējuma potenciālu, jo īpaši finanšu tehnoloģiju sniegtās iespējas, tostarp kolektīvo finansēšanu un vienādranga aizdevumus, un uzsver vajadzību racionalizēt attiecīgās regulatīvās prasības; prasa Komisijai nodrošināt vieglākus apstākļus šo jauno modeļu izveidei un izpēti un veicināt tos, piešķirot prioritāti pārrobežu dimensijai, kā arī nodrošināt, ka samazinās šķēršļi ienākšanai tirgū; aicina Komisiju, izmantojot tās Strukturālo reformu atbalsta dienestu, sniegt atbalstu dalībvalstīm, kurās kapitāla tirgus nozare ir attīstības posmā;

Otrdiena, 2016. gada 19. janvāris

23. prasa nodrošināt atbilstošu un skaidri noteiktu kompetenču sadalījumu starp ES un valstu līmeni, ņemot vērā, ka valstu uzraudzības iestādēm ir plašākas zināšanas par vietējā tirgus īpatnībām; uzsver, ka ir jānodrošina vienotā uzraudzības mehānisma (VUM) efektivitāte, vienlīdzīgi konkurences apstākļi un pārredzamība un ka ir jāizvairās no interešu konfliktiem starp uzraudzības iestādēm un uzraudzītajām struktūrām; pauž bažas par vienveidīgas uzraudzības pieejas ietekmi uz mazākiem un galvenokārt valsts mērogā aktīviem uzņēmumiem vienotajā uzraudzības mehānismā (VUM);

24. norāda uz sasniegumiem banku savienības izveidošanā un uzsver tās izšķirošo lomu, risinot mijiedarbību starp valsts parādu un banku risku un ar kopīgu rīcību mazinot sistēmiskos riskus; pieņem zināšanai pakāpenisko banku savienības izveides pabeigšanu; uzsver, ka nepieciešams pilnībā un laicīgi īstenot spēkā esošos tiesību aktus; norāda uz diskusijām par Eiropas noguldījumu garantiju sistēmu (EDIS), par kuru Parlamentam būs jāpauž savs viedoklis kā vienam no likumdevējiem; uzsver mērķi novērst bezrūpības risku un panākt, lai atbildība kļūtu par svarīgāko principu; pauž kritisku nostāju pret zemo riska jutīguma pakāpi, kas tiek ņemta vērā VNF iemaksu aprēķinā; atzīst centienus pabeigt banku strukturālās reformas regulu;

25. uzsver nepieciešamību ieviest un īstenot pieņemto tiesību aktu piemērošanu, pirms tiek izskatīta iespēja šos tiesību aktus būtiski pārskatīt; uzsver, ka ļoti svarīgi ir ātri transponēt Direktīvu 2014/59/ES valsts tiesību aktos un piešķirt atbilstošu finansējumu un efektīvi īstenot VNM, un tāpēc uzstāj, ka šo pasākumu pilnīga īstenošana ir jāpabeidz pienācīgā tiesiskā regulējumā; šajā sakarā uzsver, cik svarīgi ir pārtraukt tiešu savstarpēju saikni starp valstu budžetiem un banku riskiem, kas rada būtiskus draudus finanšu stabilitātei; norāda — tā kā nav noteikumu, kas nosaka rīcību attiecībā uz valstīm, kuras lielo parādu dēļ zaudē piekļuvi finanšu tirgiem, šāda rīcība bieži ir novēlota, tādējādi negatīvi ietekmējot finanšu stabilitāti;

26. atgādina par nepieciešamību nodrošināt līdzvērtīgus konkurences apstākļus visā ES, tostarp arī attiecībā uz VUM uzraudzītām bankām un neiesaistīto dalībvalstu bankām, un mudina iekļaut banku savienībā arī tās dalībvalstis, kas nav eurozonas dalībvalstis, vienlaikus atzīstot, ka daži elementi pašlaik paredz brīvprātīgu līdzdalību; aicina Komisiju nodrošināt, ka vienotais tirgus arī turpmāk tiek attīstīts, vienlaikus atzīstot valstu īpatnības; aicina Komisiju turpināt stingru pieeju regulēšanā un uzraudzībā attiecībā uz “paralēlo” jeb “ēnu banku” darbību, lai mazinātu sistēmiskos riskus un uzlabotu pārredzamību; atzinīgi vērtē nozīmīgos pasākumus, kas panākti Eiropas apdrošināšanas nozares regulēšanā, no 2016. gada 1. janvāra piemērojot “Maksāspēju II”, kura ir jāizvērtē un, iespējams, jāturpina pilnveidojot, vienlaikus ņemot vērā starptautisko sistēmu attiecībā uz pasaules mērogā sistēmiski nozīmīgiem apdrošinātājiem;

27. atzīst MVU tradicionālo paļaušanos uz banku finansējumu, ņemot vērā to specifiskās iezīmes, dažādos riska profilus un daudzveidību Eiropā; aicina Komisiju sadarbībā ar Eiropas uzraudzības iestādēm (EUI) un ECB analizēt MVU finansējuma pietiekamību, šķēršļus un priekšrocības finansējuma avotu diversifikācijai un to, kā ļaut bankām un nebankām palielināt MVU finansēšanu, paplašinot uzņēmumiem sniegto finansējuma metožu izvēli atbilstoši atšķirīgiem to attīstības posmiem; atgādina par tādu instrumentu kā “MVU atbalsta faktors” nozīmi; uzskata, ka iniciatīvas MVU finansējuma uzlabošanai būtu jāpaplašina, iekļaujot jaunuzņēmumus, mikrouzņēmumus un uzņēmumus ar vidēju kapitālu; vērs uzmanību uz inovatīvu un lielā mērā neizmantotu MVU finansēšanas iespēju potenciālu, tostarp vienādranga aizdevumiem, kolektīvo finansēšanu un privāto izvietošanu, un uzsver vajadzību racionalizēt attiecīgās regulatīvās prasības;

28. uzsver, ka ir svarīgi ātri īstenot jau pieņemtos pasākumus, kas saistīti ar KTS mērķiem; aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi izmantot MVU izaugsmes tirgus kategoriju turpmākajā finanšu pakalpojumu regulējumā;

29. uzskata, ka uzņēmumiem atkarībā no to lieluma, sarežģītības un finansējuma piesaistīšanas mērķiem būtu jānodrošina piekļuve atbilstoši tirgus veidu izvēlei ES, un uzsver vajadzību nodrošināt dziļākus, integrētākus Eiropas kapitāla tirgus, kas ir nošķirti no kritiski svarīgiem reģionālajiem, vietējiem tirgiem, bet ir ar tiem savietojami;

30. atzinīgi vērtē paredzamo Prospektu direktīvas pārskatīšanu; uzsver, ka pārskatīšana būtu jāvērs uz izmaksu samazināšanu un procedūru vienkāršošanu MVU interesēs, vienlaikus nodrošinot pienācīgu līdzsvaru ar investoru aizsardzību;

Otrdiena, 2016. gada 19. janvāris

31. atzīst pašreizējos centienus izveidot labāk pārredzamu vērtspapīrošanas tirgu, nodrošinot šim procesam augstus standartus, juridisko noteiktību un vērtspapīrošanas instrumentu salīdzināmību; uzsver nepieciešamību izveidot datu krātuvi; uzsver, ka ir nepieciešamas stingras prasības pamatā esošiem augstas kvalitātes aktīviem, kalibrēšana saskaņā ar faktisko riska profilu un visu vērtspapīrošanas tirgu dalībnieku riska apzināšanās, ņemot vērā vērtspapīrošanas riskantumu, jo īpaši sintētisko vērtspapīrošanu, kas tika novērota krīzes laikā, vienlaikus atzīstot ES un ASV atšķirīgo pieredzi; uzstāj, ka nedrīkst pazemināt saglabāšanas prasības, lai nepieļautu bezrūpības risku; uzsver nepieciešamību apsvērt neatkarīgu sertifikāciju par atbilstību kvalifikācijas kritērijiem; aicina Komisiju prioritārā kārtā rūpīgi novērtēt vērtspapīrošanas riskus un priekšrocības attiecībā uz MVU, investoriem, finanšu stabilitāti un vērtspapīrošanas instrumentu tirgspēju un ziņot Parlamentam;

32. uzskata, ka pieeja, kas vērsta uz produktu un procedūru lielāku standartizāciju, var mazināt sarežģītību, bet arī pastiprināt koncentrācijas risku; pauž bažas par draudiem, ka tirgus stresa gadījumā tirgus dalībnieki var rīkoties vienveidīgi, un aicina šajā jomā nodrošināt atbilstošus aizsardzības pasākumus un kompetenta līmeņa uzraudzību attiecībā uz kvalitatīvu vērtspapīrošanas tirgus attīstību;

33. uzsver nepieciešamību optimizēt ziņošanas prasību un ziņošanas jomu saturu un biežumu, tostarp nodrošinot uzņēmumiem vienotu kontaktpunktu, lai novērstu prasību un ziņošanas kanālu dublēšanos; aicina Komisiju, EUI un VUM pārbaudīt, kādi dati faktiski ir vajadzīgi, saskaņot formātus un nodrošināt vienkāršošanu un attiecībā uz MVU — atbrīvojumus; uzsver, ka datu ziņošana uzraudzītājiem ir noderīga tikai tad, ja datus iespējams pārbaudīt un ja tie ir starptautiski saskanīgi; uzskata, ka analītiskās kredīta datu kopas (*AnaCredit*) izstrādē ir jāpiemēro proporcionāla pieeja; uzskata, ka ir jāveic turpmāks granularitātes mēroga un līmeņa novērtējums attiecībā uz izmaksām un ieguvumiem;

34. aicina Komisiju un uzraudzītājus pievērsties mijiedarbībai starp starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem (*IFRS*) un prudenciālajām prasībām, jo lielāka saskaņotība sniegtu labumu gan ekonomikai, gan prudenciālās uzraudzības iestādei, un pārskatīt pašu kapitāla nodokļu grāmatvedības ietekmi; atbalsta centienus saskaņot ienākumus nenesošū aizdevumu definīciju;

35. prasa ievērojami samazināt parāda/kapitāla nelīdzsvarotību, lai palielinātu ekonomikas noturību un kapitāla sadali, un stiprināt KTS, kas kapitālu padarīs emitentiem un investoriem pievilcīgāku; uzsver, ka darījumu nodoklis ietekmē tirgus likviditāti, jo īpaši īstermiņā, vienlaikus palīdzot arī samazināt pārmērīgu spekulāciju;

36. uzsver, ka papildus regulēšanai un uzraudzībai ir jāturpina centieni panākt kultūras pārmaiņas finanšu nozarē; aicina visus finanšu nozares dalībniekus, tostarp bankas, nebankas, valstu centrālās bankas un ECB, savās organizācijās censties panākt pārmaiņas kultūrā un noteikumu ievērošanas kultūru, pirmajā vietā izvirzot patērētāju intereses, nodrošinot atbildības sistēmu galvenajiem atbildīgajiem vadītājiem un finanšu tirgus dalībnieku ilgāka termiņa orientāciju un veicinot finansējuma avotu daudzveidību; uzsver priekšrocības, ko sniegtu ilgtermiņa partnerības pieeja finansējumam un diversificēts Eiropas banku sektors, kurā liela nozīme ir individualizētiem banku pakalpojumiem patērētājiem, mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, jo īpaši attiecībā uz informācijas asimetrijas samazināšanu, tostarp izmantojot arī instrumentus, kas pieejami, izmantojot jaunās digitālās tehnoloģijas;

37. prasa veicināt papildu reitinga sniedzējus nolūkā veicināt konkurenci ļoti koncentrētajā tirgū; atgādina, ka Komisija līdz 2016. gada beigām publicēs ziņojumu par atbilstīgumu un iespējamību atbalstīt Eiropas publisko reitinga aģentūru saistībā ar valsts parādu un/vai Eiropas kredītreitingu fondu visiem pārējiem kredītreitingiem; pauž nožēlu par lielajām izmaksām, kas MVU rodas, iegūstot ārēju kredītreitingu; uzsver, ka ir jāturpina pētīt, kā MVU būtu iespējams novērtēt salīdzināmā un finansiāli pieejamā veidā, tostarp izmantojot attīstīto uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju kredītriska novērtēšanai (*AIRB*); aicina Komisiju turpināt centienus pārvarēt informācijas asimetriju;

38. prasa politikas izstrādē vairāk koncentrēties uz ES finanšu sektoru globālo konkurētspēju, vienlaikus nepieļaujot regulatīvo prasību nonivelēšanu līdz zemākajam līmenim un neapdraudot finanšu stabilitāti un patērētāju aizsardzību; uzsver, ka ES mēroga KTS jāsakata kontekstā ar Eiropas uzņēmumu konkurētspējas uzlabošanu un ES ekonomiku; uzsver, ka efektīva finanšu nozare ir priekšnoteikums efektīvai kapitāla nodrošināšanai un līdz ar to arī izaugsmei;

Otrdiena, 2016. gada 19. janvāris

39. uzsver starptautiskās sistēmas nozīmību attiecībā uz darbības jomu, metodoloģiju un ietekmi uz ES sistēmu; aicina dalībvalstis, Padomi, Komisiju un EUI racionalizēt ES nostāju, lai palielinātu tās ietekmi un veicinātu tās demokrātiskā procesa ietvaros pieņemto tiesisko regulējumu; uzsver nepieciešamību panākt jaunās regulas atbilstību gan Eiropas *acquis*, gan starptautiskajām vadlīnijām un īstenot to proporcionāli, tostarp attiecībā uz darbības jomu, lai izvairītos no nevajadzīgām atšķirībām un tiesību aktu dublēšanās; uzskata, ka tie ir priekšnoteikumi, lai sasniegtu vispārējos mērķus veicināt ilgtermiņa stabilitāti pasaulē, uzturēt Eiropas pievilcību starptautiskajiem investoriem un izvairīties no nevajadzīgas negatīvas ietekmes uz ES finanšu sektoru konkurētspēju; atgādina par Savienības un dalībvalstu lojālas sadarbības principu, kas minēts Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā; uzskata, ka EUI būtu jāiesaista sarunās par pasaules līmeņa reglamentējošajiem principiem starptautiskajās standartu noteikšanas struktūrās; uzsver, ka regulējuma jomā būtu jāturpina stiprināt dialogu ar ASV; šajā kontekstā atkārtoti uzsver, ka ar finanšu pakalpojumu regulējumu saistītie jautājumi attiecīgos gadījumos būtu jāiekļauj starptautiskajās sarunās;

40. uzsver, ka ir vajadzīgi lēmumi par līdzvērtību, lai novērstu šķēršļus saistībā ar piekļuvi tirgum un attiecīgajiem tiesiskajiem regulējumiem, paturot prātā, ka šādiem vienpusējiem lēmumiem jāsniedz labums Eiropas uzņēmumiem un patērētājiem un ka līdzvērtība citām jurisdikcijām potenciāli var palielināt kapitāla ieplūdi un piesaistīt papildu investīcijas Eiropai; uzsver nepieciešamību izstrādāt konsekventu un saskanīgu sistēmu, kā pienācīgā veidā savstarpēji atzīt vienādus vai līdzīgus standartus;

41. aicina Komisiju ierosināt konsekventu, saskaņotu, pārredzamu un praktisku sistēmu procedūrām un lēmumiem par trešo valstu līdzvērtību, ņemot vērā uz rezultātiem balstītu analīzi un starptautiskos standartus un nolīgumus; prasa, lai visi lēmumi par atbilstību tiktu pieņemti, izmantojot deleģētos aktus; uzskata, ka EUI vajadzētu pildīt atbilstīgu lomu, pielāgojot trešo valstu novērtējumus par lēmumiem par līdzvērtību;

Labāks ES finanšu pakalpojumu regulējums

42. uzskata, ka labāks finanšu regulējums ietver stingru sistēmu un sākas no dalībvalstīm, kuras piemēro pašreizējo *acquis*; uzsver, ka efektīvai, iedarbīgai un konsekventai tiesību aktu īstenošanai ir izšķiroša nozīme, un aicina Komisiju regulāri ziņot Parlamentam par stāvokli tiesību aktu transponēšanā un īstenošanā un attiecīgos gadījumos ar pārkāpumu tiesvedību pret dalībvalstīm; mudina dalībvalstis pienācīgi īstenot tiesību aktus; uzskata, ka pārmērīga regulēšana neveicina iekšējā tirgus darbību un konkurenci; uzskata, ka arī uzņēmumu piesaiste ar zemāku standartu piemērošanu neveicina iekšējā tirgus darbību; lūdz Komisiju sagatavot rūpīgu analīzi un ziņojumu par visiem pārmērīgas reglamentēšanas pasākumiem, ko dalībvalstis veikušas finanšu tiesību aktu jomā, un iesniegt to Parlamentam līdz 2016. gada beigām;

43. aicina dalībvalstis uzņemties direktīvu transponēšanai noteikto termiņu izpildi, jo tā ir ne tikai tiesiska prasība, bet arī būtisks nosacījums, lai novērstu nepamatotus kavējumus tiesiskā regulējuma pilnīgā īstenošanā, kā arī tā daļēju un nevienmērīgu piemērošanu Savienībā, no kā var izrietēt tas, ka dažādiem iesaistītajiem dalībniekiem netiek nodrošināti vienlīdzīgi konkurences apstākļi, kā arī citi kropļojumu veidi;

44. uzsver nepieciešamību pēc labākas kvalitātes un starpnozaru koordinācijas Komisijas vai EUI projektiem un izstrādes procesiem, ietverot grafiku, prioritātes un izvairīšanos no pārklāšanās; uzsver, ka tas būtu jā dara ar mērķi novērst jebkādas pamataakta dublēšanās deleģētajos aktos, kā arī tāpēc, lai nepieļautu situāciju, ka politiskie lēmumi tiek nevis ietverti pamataktos, bet gan atstāti deleģētajiem aktiem;

45. aicina Komisiju radīt iespēju agrīni iesaistīt visas attiecīgās ieinteresētās personas, tostarp ekspertu grupu līmenī; mudina Komisiju nodrošināt līdzsvarotu dalību konsultācijās, atspoguļojot ieinteresēto pušu daudzveidību un veicinot un nodrošinot labākus dalības apstākļus mazajām ieinteresētajām personām, kas pārstāv uzņēmumus, patērētājus un pilsonisko sabiedrību, tostarp arī attiecībā uz to, kā tiek organizētas konsultācijas un uzdoti jautājumi;

Otrdiena, 2016. gada 19. janvāris

46. atzinīgi vērtē labāka regulējuma programmas mērķus; atzīst, ka pastāv vispārēja nepieciešamība pārbaudīt regulējuma atbilstību tagad un turpmāk; tomēr šo atbilstības pārbaudi nevar skatīt atsevišķi no finanšu nozares darbības kopumā; uzsver *REFIT* lomu attiecībā uz to, lai panāktu efektīvu un iedarbīgu finanšu pakalpojumu regulējumu, pienācīgi ievērojot proporcionalitātes principu, un lai palīdzētu veikt izvērtēšanu; aicina Parlamentu vairāk iesaistīties lēmumu pieņemšanas un novērtēšanas procesos, kas saistīti ar *REFIT* programmu; atgādina, ka jākoncentrējas uz regulējuma uzlabošanu, nevis tā atcelšanu; uzsver, ka daļai no labāka regulējuma darba kārtības patērētāju interesēs būtu jābūt pārredzamības, vienkāršības, pieejamības un taisnīguma nodrošināšanai iekšējā tirgū; uzsver arī, ka ES, cenšoties VUM ietvaros nodrošināt lielāku saskaņotību, nedrīkst radīt netīšu atbilstības nodrošināšanas slogu;

47. uzskata, ka EUI un VUM ir būtiska nozīme, lai sasniegtu labāka regulējuma un uzraudzības mērķus; uzsver EUI un VUM lomu, nodrošinot saskaņotību un konsekveni starp dažādiem tiesību aktiem, samazinot nenoteiktību un regulējuma arbitrāžu un veicinot savstarpēji izdevīgu sadarbību starp tirgus dalībniekiem; uzsver, ka EUI un VUM būtu jāsaņem pienācīgs finansējums un personāls, lai varētu izpildīt uzdevumus, ko uzticējušas abas likumdevējas iestādes;

48. uzsver, ka EUI regulu pārskatīšanā ir jāatspoguļo pārskatatbildības un pārredzamības noteikumi, paredzot Parlamenta veiktu pastiprinātu kontroli, kā noteikts VUM un VNM regulās, un ir jāpastiprina EUI neatkarība no Komisijas; uzskata, ka ir nepieciešams izpētīt iespējas veicināt lielāku EUI līdzdalību padomdevēja līmenī 1. līmeņa posmā, vienlaikus ievērojot abu likumdevēju prerogatīvas;

49. uzsver vajadzību ievērot mijiedarbību, konsekveni un saskaņotību starp pamataktiem un deleģētajiem un īstenošanas aktiem; atkārtoti uzsver, ka politiski lēmumi ir jāpieņem abiem likumdevējiem attiecīgajā pamataktā un tos nedrīkst atstāt deleģētajiem aktiem, kuru mērķis ir "papildināt vai grozīt dažus nebūtiskus legīslatīvu aktu elementus" (Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pants); uzstāj, ka Komisijai un EUI deleģēto un īstenošanas aktu un vadlīniju izstrādē ir jāievēro pamataktos noteiktie pilnvarojumi un abu likumdevēju iestāžu vienošanās; pauž nožēlu, ka iepriekš uzraudzības iestādes, izstrādājot īstenošanas aktus, ne vienmēr ir ievērojušas Eiropas likumdevēju piešķirtās pilnvaras; pauž nožēlu par to, ka koordinēšana starp Komisiju (deleģētie akti) un EUI (tehniskie standarti) ir nepietiekama un tādējādi var negatīvi ietekmēt atbilstības kvalitāti, jo īpaši gadījumos, kad detalizētas prasības tiek pieņemtas tikai neilgi pirms pamataкта īstenošanas termiņa beigām;

50. aicina Komisiju pilnībā nodalīt gan deleģētos, gan īstenošanas aktus un izvairīties no paketes pieejas, lai varētu savlaicīgi pieņemt šos aktus;

51. aicina Komisiju regulatīvo tehnisko standartu (RTS) un īstenošanas tehnisko standartu (ĪTS) grozījumus, ko iesniegušas EUI, padarīt pārredzamus abām likumdevējām iestādēm un ieinteresētajām personām;

52. uzsver, ka Komisijas veikta agrīna juridiskā kontrole nedrīkst samazināt ne procesa pārredzamību attiecībā pret Parlamentu, ne Parlamenta tiesības piedalīties apspriešanās; prasa, lai izstrādes gaitā EUI regulāri, visaptveroši un bez kavēšanās proaktīvi informētu Parlamentu par provizoriskajiem projektiem un pagaidu informāciju par darba gaitu un apspriestos ar Parlamentu par to;

53. aicina Komisiju un EUI pilnībā ievērot iesniegšanas termiņus, ko nosaka abas likumdevējas iestādes, un nekavējoties sniegt tām skaidrojumu, ja paredzams, ka termiņš netiks ievērots;

54. atgādina EUI, ka tehniskajos standartos, vadlīnijās un ieteikumos ir jāņem vērā proporcionalitātes princips; aicina EUI ievērot piesardzīgu pieeju attiecībā uz vadlīniju apjomu un skaitu, jo īpaši gadījumos, kad šādas pilnvaras pamataktā nav skaidri paredzētas; uzsver, ka šāda restriktīva pieeja ir vajadzīga arī saistībā ar EUI ierobežotajiem resursiem un nepieciešamību noteikt prioritārus uzdevumus, kuriem efektīvas uzraudzības praktiskās robežas nedrīkst noteikt budžeta ierobežojumi, un prasa EUI nodrošināt pietiekamus resursus, lai tās varētu veikt ticamu, neatkarīgu un efektīvu uzraudzību, pildot savas pilnvaras;

Otrdiena, 2016. gada 19. janvāris

55. aicina EUI izmantot to tiesības pieprasīt informāciju par to, kā pamatakti tiek piemēroti dalībvalstīs, un regulārāk izmantot salīdzinošo izvērtēšanu valsts kompetentajām iestādēm, lai uzlabotu uzraudzības konvergenci dalībvalstīs;

56. aicina Komisiju un ESA savās tīmekļvietnēs regulāri publicēt ES finanšu pakalpojumu regulējuma konsolidētās redakcijas, tostarp kopsavilkumu, kuram var piekļūt un kuru var saprast uzņēmumi, patērētāji, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un citi; uzskata, ka būtu vērts izpētīt iespēju izveidot kopēju reģistru, kas ietvertu atsauces uz valsts īstenošanu;

Turpmākā rīcība

57. aicina Komisiju un EUI regulāri (vismaz reizi gadā) veikt saskaņotības un konsekvences pārbaudes, tostarp starpnozaru līmenī un par katru tiesību akta projektu, kā arī par pieņemto tiesību aktu īstenošanu, tostarp RTS un ĪTS, un atvēlēt šim nolūkam resursus;

58. aicina Komisiju un EUI regulāri (vismaz reizi gadā) veikt proporcionalitātes un efektivitātes pārbaudes, jo īpaši attiecībā uz prasībām, ko piemēro mazajiem un vidējiem tirgus dalībniekiem, un uz katru leģislatīvā akta projektu, un atvēlēt šim nolūkam resursus; aicina Komisiju publicēt zaļo grāmatu, izpētot jaunas pieejas, kā veicināt finanšu regulējuma proporcionalitāti;

59. uzsver, ka individuālu tiesību aktu ietekme atšķiras no to kumulatīvās ietekmes; aicina Komisijas dienestus sadarbībā ar EUI, VUM un ESRK ik pēc pieciem gadiem veikt visaptverošu kvantitatīvu un kvalitatīvu novērtējumu par ES finanšu pakalpojumu regulējuma kumulatīvo ietekmi uz finanšu tirgiem un to dalībniekiem dalībvalstu un ES līmenī, lai noteiktu finanšu pakalpojumu regulējuma nepilnības un trūkumus, novērtētu darbības rezultātus, efektivitāti un lietderību un nodrošinātu, ka tas nekavē godīgu konkurenci un ekonomikas attīstību, un ziņot par to Parlamentam; uzsver, ka ir svarīgi veikt detalizētus ietekmes novērtējumus, kā arī izmaksu un ieguvumu analīzes attiecībā uz visiem turpmākajiem tiesību aktiem, lai apliecinātu pievienoto vērtību, jo īpaši saistībā ar ekonomikas izaugsmi un darbvietu radīšanu; uzsver, ka ietekmes novērtējumos un izmaksu un ieguvumu analīzēs būtu jāiekļauj rūpīgi ietekmes novērtējumi par 2. līmeņa pasākumiem, kuri veido būtisku ES finanšu nozares tiesiskā regulējuma daļu; atgādina, ka likumdošanas pasākumu ietekmi kvantitatīvi novērtēt ir grūti, jo īpaši ņemot vērā, ka ieguvumus ir grūti izmērīt, taču kvantificēšanas metodes tomēr būtu jāizmanto;

60. aicina Komisijas dienestus pabeigt pirmo novērtējumu līdz 2016. gada beigām un ziņot par vispārējo ietekmi un atsevišķas nodaļas vēltīt šādiem jautājumiem, izmantojot arī neatkarīgus pētījumus:

- ietekme uz dažādām finanšu nozarēm, tostarp piemērots diferencēts sadalījums pēc tirgus dalībnieku lieluma, sarežģītības un uzņēmējdarbības modeļa, kā arī par nefinanšu vienībām,
- iespējamie trūkumi un nepilnības, vienlaikus apsverot iespēju, ka radīsies jauni apdraudējumi un riski, kā arī pārklāšanās un neplānota ietekme,
- faktiskā un prognozētā ietekme uz ekonomiku, kā arī Eiropas finanšu nozares konkurētspēja pasaulē,
- iespējas dot labumu reālajai ekonomikai, tostarp MVU, patērētājiem un nodarbinātībai,
- vajadzība pilnveidot pašreizējos, kā arī rast papildu finansējuma avotus, tostarp ietekme uz finansējuma pieejamību MVU un vidēja kapitāla uzņēmumiem,
- ietekme uz ilgtermiņa finansējuma piedāvājumu un pieprasījumu,
- ietekme uz aktīvu un risku sadali un diversifikāciju un uz izmaiņām 1. līmeņa aktīvu attiecībā pret kopējiem aktīviem finanšu iestādēs,
- sistēmas efektivitāte un piemērotība mazumtirdzniecības investoriem, institucionāliem investoriem un patērētājiem, tostarp pārredzamības regulējums,

Otrdiena, 2016. gada 19. janvāris

- vienotā tirgus šķēršļu novēršanas, regulējuma arbitražas ierobežošanas un konkurences veicināšanas efektivitāte,
- vispārējā ietekme uz finanšu stabilitāti un bezrūpības risku, tostarp izvērtējums par iespējamām izmaksām un risku regulējuma trūkuma gadījumā, ņemot vērā G20 ieteikumu efektīvu īstenošanu, kā arī savstarpējo saistību starp finanšu uzņēmumiem;
- IFRS patiesās vērtības grāmatvedības ietekme uz finansiālo stabilitāti salīdzinājumā ar piesardzīgu grāmatvedību,
- makrouzraudzības regulējuma efektivitāte un atbilstība ES,
- EUI spēja veikt uzdevumus, kas noteikti saskaņā ar spēkā esošo tiesisko regulējumu, un pasākumi, kas vajadzīgi regulējuma uzlabošanai, jo īpaši saistībā ar EUI finansēšanu tuvākajā nākotnē,
- savstarpējā saikne ar starptautiskajiem standartiem un ietekmi uz Eiropas uzņēmumu konkurētspēju pasaulē, ņemot vērā salīdzinājumu starp ES un citām lielākajām jurisdikcijām saistībā ar spēkā esošo regulējumu un tā īstenošanas pakāpi;

61. aicina Komisiju iesniegt secinājumus Parlamentam un Padomei un vajadzības gadījumā ierosināt atbilstīgus pasākumus;

o

o o

62. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.
